

De Ster.

Maandelijksch Tijdschrift van de
Heiligen der laatste Dagen.

„En dit Evangelie des koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden tot
eene getuigenis allen volkeren; en dan zal het einde komen.” MATTH. 24: 14.

No. 1.	Abonnementsprijs per jaar:	1e Jaargang
1 JUNI.	Nederland 90 cts., Amerika \$ -,50.	1896.

INLEIDING.

„Betert u dan en bekeert u, opdat uwe zonden mogen uitgewischt worden, wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren, en Hij gezonden zal hebben, Jezus Christus, die u te voren gepredikt is. Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van alle Zijne heilige Profeten van alle eeuw.” Hand. 3: 19—21.

Gelijk de eerste komst van den Messias aangekondigd en Zijn weg door een profeet bereid werd, zoo heeft het God behaagd, ook in deze dagen, *in de ure Zijns oordeels — de tijden der wederoprichting aller dingen* — een Profeet te zenden met de boodschap, dat de bovenstaande profetie weldra in vervulling zal treden en tevens, dat alle menschen in alle oorden dezer wereld zich moeten bekeeren tot den Weg, de Waarheid en het Leven.

Om dit tot stand te brengen en het menschdom voor te bereiden voor de vervulling van Jesaja II, wanneer vrede, recht en gerechtigheid deze aarde zullen bedekken, gelijk de wateren den bodem der zee bedekken, richtte God door den Profeet Joseph Smith voor de laatste maal Zijne Kerk op te Fayette, New-York den 6^{en} April 1830.

Afgezanten, bekleed met autoriteit, om de verordeningen des levens aan de kinderen der menschen te bedienen, werden uitgezonden en drongen spoedig tot de meeste natiën der aarde door. Duizenden in alle landen namen hunne boodschap, de langverwachte blijde mare van een hersteld Evangelie, aan.

Holland was een van de eerste landen om de hervorming van de 16e eeuw te begunstigen. En het deed meer en leed meer voor vrijheid van geweten dan eenige andere natie. Duizenden moesten hun leven in het streven naar vrijheid en recht door de Inkwizitie verliezen en het getal martelaars, tusschen 1519 en 1552 wordt geschat op 50 duizend. Het is met recht door eenen geschied-

schrijver gezegd, „dat in vrijheid van geweten zij het licht der wereld waren.“

Misschien rusten de zegeningen des Hemels op het nageslacht van mannen, die zoo moedig hun leven konden geven voor datgene, wat zij als recht beschouwden. Het zij hoe het zij, een feit is het, dat, toen de boodschap, dat God wederom van den hemel had gesproken en Zijn verbond met al de voorrechten, welke bij de eerste Christenen werden genoten, hernieuwd had, deze oevers bereikten, die dadelijk in de harten van velen wortel vond.

Vanaf de eerste prediking van het Woord, heeft de waarheid vele liefhebbers gevonden en het zendingswerk is steeds in sterkte en grootte gewassen. Het is onze overtuiging, dat er nog vele naar waarheid zoekende zielen zijn, — afstammelingen van die waarheidlievende voorouders, welke het als den grootsten zegen zullen beschouwen, om de blijde boodschap te hooren en aan te nemen. De oogst is hier nog niet ingezameld, zooals in Engeland het geval is.

Om dezulken te bereiken, het werk te bespoedigen, degenen, die reeds deelgenoten geworden zijn van deze groote vreugde nog nauwer aan elkander en met de leiders van het koninkrijk Gods in deze bedeeeling te verbinden, opdat zij de zegeningen, welke door eenheid en gemeenschap met een grooter licht verkregen worden, ontvangen en allen de spoedige tweede komst des Heeren, om als Koning der koningen duizend jaren te heerschen, aan te kondigen, verschijnt deze Ster.

Onze lezers zullen op hare bladzijden van tijd tot tijd predikaties, belangrijke artikelen en aanmoedigende raadgevingen, vermaningen en instructies van het eerste presidentschap, de apostelen en andere hoofdmannen der Kerk vinden. Leerzame stukken over beginselen en algemeen nut. Beschrijvingen van den toestand der zending hier en belangrijke buitenlandsche berichten, in één woord: geestelijk voedsel voor allen.

Eene ster leidde „de wijzen uit het oosten“ tot den Vorst des Levens bij Zijne eerste komst; zij, die de aanwijziging van deze Ster aannemen en opvolgen, zullen olie in hunne lampen hebben en geleid worden, om Hem bij Zijne tweede komst te vinden, en te aanbidden in geest en in waarheid.

Wij bevelen deze voorbode van het vreedrijk den Heiligen aan en feliciteeren hen met den vooruitgang en het nieuw verkregen voorrecht, om in rechtstreeksche verbinding met Zion en de apostelen te zijn. Moge *de Ster* met steeds in kracht en luister toenemenden glans schijnen tot den volkomen dag, een ware wegwijzer tot den weg des Levens!

De verderfelijkheid van het kwaadspreken.

BEDEK DE ZWAKHEDEN VAN ANDEREN MET DEN SLUIER DER LIEFDE.
Eene Redevoering, gehouden te ZOUTMEER STAD, den 1en
December 1895, door Pres. Jos. F. SMITH.

Terwijl ik dezen avond probeer tot u te spreken, is het mijn innige hoop, dat ik de sympathie en goedwilligheid der toehoorders mag hebben, en indien er daarom iemand hier is, die zich op eenige wijze geërgerd heeft over iets, dat ik mocht gedaan hebben, of dat er iets gezegd is, dat ik gedaan zou hebben, zoo hoop ik, dat zij mijne belijdenis en de uitdrukking mijner innigste begeerte zullen aannemen, om niets te doen noch te zeggen op eenige wijze, hetwelk onnoodige ergernis zou kunnen geven tot eenigen der Heiligen der laatste Dagen. Ik kan echter in verband met dit zeggen, dat ik persoonlijk niet bewust ben, iets gezegd of gedaan te hebben, hetwelk aanleiding zoude kunnen geven tot ergernis of kwaadwilligheid in de harten van eenigen mijner broeders en zusters. Ik zeg dit in oprechtheid, en daarom, indien iemand zich door iets, dat van mij gezegd is geworden, geërgerd of beleedigd gevoelt, ik hoop, dat zij de moeite zullen doen, om tot mij te komen en naar de waarheid te vragen, want het is recht en billijk, dat broeders in eenheid en liefde samen wonen, en indien iemand iets in zijn hart heeft, hetwelk een oorzaak van leed is, tegen zijnen buurman of broeder, zoo zijn de leeringen der Kerk en van Christus, dat hij zelf naar den persoon, die de oorzaak der kwelling is geweest, gaat, en zoo mogelijk met hem verzoend worde in den geest van het Evangelie. Het is niet recht, noch betamelijk voor broeders, om gezegden over te brengen aan anderen en geruchten te vergrooten door hunne circulatie te vermeerderen — door het hier en daar te vertellen en rond te gaan, over dingen te spreken, die niet goed zijn. Het is zeer veel wijzer en beter om het overal, waar men het moge aantreffen of zien, in den doofpot te doen, als het mogelijk is, zelfs als het een werkelijk kwaad of zonde is. Het strekt niet tot het algemeen welzijn wanneer men zoo iets op straat brengt en het in alle plaatsen wijd en zijd verspreidt en daardoor de kennis van het feit vermeerdert onder zijne naasten, om hen verkeerde denkbeelden op te doen vatten en de gevoelens van naasten en vrienden te verbitteren en wellicht den haat van vijanden te vermeerderen. Het is veel beter voor ons, indien er een kwaad bestaat, om te probeeren het zoo diep te begraven, dat alleen hij, die schuldig is en u, die het weet er ooit iets van zullen hooren; want het is niet goed dat goddeloosheid de algemeene aandacht trekke of dat zij een onderwerp zoude worden voor couranten of algemeene verspreiding. Nooit kan er iets goeds uit dergelijke dingen voort-

komen. Als ik van een kwaad weet, is het mijn plicht om tot den schuldigen persoon te gaan en te trachten hem over te halen door overreding, door een invloed ten goede uit te oefenen en door innige begeerte voor de zaligheid en het welzijn van dien persoon, dat kwade te laten, zich er van te bekeeren en van hetzelfde af te wijken voor tijd en eeuwigheid en ootmoedig te belijden, tenminste voor God en degenen, die het kwade, dat hij gedaan heeft, weten, opdat zij hem vergeven en het kwade daar ophoude. Welk voordeel is het voor mij, om te hooren van het ongeluk of van de overtreding van eenen broeder of eenen buurman? Doet het in mijn hart eene edele begeerte, hope, vreugde, tevredenheid, zelfvoldoening of blijdschap ontstaan? Vermeedert het mijn voorspoed, mijn rust of mijn vrede om te weten, dat mijn broeder eene zonde begaan, dat hij God of de menschen mishaaagd heeft? Neen, het is niet goed voor mij om het te weten. En ik zou het niet willen weten dan alleen, wanneer mijne officieele positie in de Kerk het noodzakelijk maakt. Het mag onder sommige omstandigheden noodzakelijk voor mij wezen om van deze dingen te hooren en te weten. Ik heb menigmaal gedacht, en uit de diepte mijns harten gewenscht, dat het niet mijn plicht ware, om zulke dingen te hooren, en dat ik nimmermeer van zulke dingen mocht hooren, maar dat het in de toekomst mijn voorrecht zou zijn, alleen het goede te hooren van mijne broeders, alleen datgene van al mijn medenatuurgenooten te vernemen, wat edel, mannelijk, deugdzaam, rein en veredelend is. Ik wenschte, dat ik nimmermeer van eene zonde mocht hooren, begaan door iemand, die een Heilige der laatste dagen genoemd wordt. Het is zekerlijk niet behagelijk in de oogen van God, noch in de oogen van eenig rechtschapen, eerlijk of deugdzaam man of vrouw om te weten dat ongerechtigheid bloeit, of dat het kwade bestaat onder het volk, en boven alles is het grievend om te weten, dat een broeder of zuster in het Evangelie, voor wien wij de diepste toegenegenheid, de trouwste vriendschap en de reinste liefde zouden gevoelen, zich schuldig gemaakt heeft aan zonde. Wij kunnen geen plezier in zoo iets scheppen, en daarom is het niet alleen verkeerd, maar werkelijk slecht, zoo niet eene misdaad van ons, wanneer wij hooren van de rampen of overtredingen (welke altijd ongelukkig zijn) onzer medenatuurgenooten en dan rondgaan van huis tot huis, van wijk tot wijk en vriend tot vriend, om datgene, wat wij gehoord hebben te vertellen, aldus vervullende de harten van zoovelen, als wij maar bereiken, met pijn en rouw over de rampen van eenen broeder of den val eener zuster in den band van het nieuw en eeuwig verbond. Wat is deze band van het nieuw en eeuwig verbond? Het is een band van liefde en broederschap, welke zoo sterk moest zijn, dat er geen macht beneden het celestiale *) koninkrijk, het zou kunnen verbreken; het moest een band wezen, welke vervolging, moeite, armoede en nood zoude kunnen doorstaan; niets in deze wereld buiten opzette-

*) hemelsche.

lijke volharding in zonde zoude in staat zijn, om deze kracht des verbonds, welke moest bestaan tusschen leden van de Kerk van Christus, te verbreken. Wij zijn uit dezelfde moeder geboren, begaafd met denzelfden geest en wij zijn gerechtigd tot dezelfde voorrechten en de inspiratie van denzelfden Heiligen Geest; wij behooren tot een en dezelfde kudde; wij zouden onder alle omstandigheden één moeten wezen, en boven alles zouden wij ons zelve nooit mogen toestaan, onder welke omstandigheden ook, zoo ver van de wetten en liefde Gods af te wijken om valsche getuigenis tegen onzen naaste te geven, of datgene te herhalen, wat wij weten, dat door hen verkeerd is gedaan. En dan zouden wij, zoo mogelijk nog veel voorzichtiger moeten zijn, datgene te zeggen, wat wij niet als waarheid weten, hetwelk, indien het gezegd werd, eene belasting van onzen buurman, verdraaiing der waarheid of een leugen zoude zijn, die door een boosaardig persoon verteld was. Hoe vreeselijk zou het zijn, om rond te gaan, ze te bespreken en te verspreiden, en als rechters van onzen naaste op te treden, en hem of haar voor het kwade, hetwelk wij veronderstellen, dat hij of zij gedaan heeft, te verdoemen, terwijl wij er niets van weten.

Gelijk ik zoeven zeide, het is inderdaad zeer verkeerd om het kwade te verspreiden, terwijl het niet bestaat. Zoo het mogelijk ware, is het nog erger, kwade geruchten en berichten, welke niet overeenkomstig de waarheid zijn, te verbreiden, want zoodoende zijt gij de moordenaar geworden van den goeden naam en van het karakter van uwen onschuldigen broeder of naaste; gij doet het valschelijk en het maakt u tot een valschen aanklager, eenen lasteraar en eenen misdadiger. Wij zouden over deze dingen denken en zoeken uit alle macht het slechte te verdooven, om het te begraven en het onderspit te laten delven en niet toestaan, dat het boven komt; want het kan het goede niet bevorderen, om het overal bekend te maken. De leer van het Evangelie, gelijk wij die van God door openbaring hebben ontvangen, is, dat, indien iemand tegen enkelen zondigt, dat hij dit bij dezen herstelt; indien hij tegen velen zondigt, dat hij dat bij diegenen herstelt, doch als hij tegen God alleen zondigt, is het niet noodig, dat hij het aan eenig mensch openbaart. Als hij dat maar met God kan recht maken en Zijne vergeving kan krijgen, is dit voldoende. Indien geen ander mensch het kwade, dat hij gedaan heeft, weet, is het veel beter dat hij het nooit vertelt, maar in zijne eigene ziel bewaart, en het alleenlijk beledigt voor Hem, voor Wien hij onmogelijk zelfs de geheimste handelingen of gedachten van de verborgenste schuilhoeken des harten kan verbergen. Indien ik tegen mijnen broeder zondig, is het mijn plicht tot hem te gaan en mij met hem te verzoenen, en als het mij gelukt, dan is het voldoende, mits hij tevreden is of zich met mij verzoent en gewillig is, mij te vergeven het onrecht hem aangedaan: het zou hierbij blijven en niet verder gaan, geen ander oor zou het hooren, geen ander oog

het zien, geen andere ziel zou' gepijnigd of bedroefd worden door het kwaad, hetwelk ik tegen mijn broeder gedaan heb. Hij en ik alleen zouden het verdriet en de schande van het verkeerde, dat ik gedaan heb, ondervinden. En nadat ik het bij hem hersteld heb, zou het blijven bij ons en bij God, die rechter is tusschen ons beiden; en zoo wij tevreden en met elkaâr verzoend zijn, en vergeven en vergeving ontvangen hebben, zoo is het kwade hersteld en iedere dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad." Volgens deze wijze zouden de Heiligen der laatste Dagen handelen. Maar het spijt mij zeer te moeten zeggen, dat zij niet altijd handelen op deze wijze, d. w. z., sommigen doen het niet, sommigen wellicht doen het, maar er zijn er velen, die schijnen het op deze wijze niet in te kunnen zien. Zij meenen het als hunnen plicht te beschouwen, dat wanneer zij iets hooren van hunnen broeder of naaste, zij het dadelijk aan iemand moeten vertellen en de tong is gespannen en de voeten zijn wel om het van plaats tot plaats en van buurt tot buurt te brengen om de schande te verspreiden en zoo groot mogelijk te maken. Doch het blijft hier niet bij, want de oude geschiedenis van den man die berichtte, dat buurman Jones iets zoo zwart als een raaf overgegeven had, wordt bewaarheid. Johannes vertelde het aan zijnen buurman Jacobus, en Jacobus vertelde zijnen buurman Hendrik, dat buurman Jones een zwarte raaf overgegeven had. Hendrik begaf zich naar zijn buurman Izaak en beweerde, dat zijn buurman Jones twee zwarte raven had overgegeven. Zoo ging het voort en wij kunnen bijna niet meer zeggen hoeveel zwarte raven buurman Jones overgegeven had. Doch dit is de neiging dezer eeuw, en het schijnen ook de gevoelens van vele menschen te zijn, maar het is zeer verkeerd en zondig. Daarom herhaal ik, wij zouden het slechte zoo diep mogelijk begraven. Wij zouden het ten minste binnen zijne behoorlijke grenzen beperken, dat het niet verder over de grens gaat dan noodig is, om het te corrigeeren, opdat het verkeerde in Zion nitsterve en Zion zij, de reinen van harte. Nu, mijne broeders en zusters, ik wensch het nogmaals te herhalen. Indien ik iets gedaan heb — indien ik iets zwarts heb overgegeven — hoop ik, dat gij bij het herhalen daarvan — indien gij het moet doen — niets bij zult doen, maar het vertellen net zooals het geschiedde, niets bij- of afdoende, want het is goed als men bij de waarheid blijft. En toch zijn er omstandigheden, wanneer de waarheid niet moest opgeroepen worden, want wij hebben de schriften, welke ons zeggen, dat de waarheid niet moet verteld worden onder alle omstandigheden en gelegenheden. Het is niet recht, noch bevordert het het goede om altoos de waarheid te zeggen. Dit wil niet zeggen, dat gij een leugen moet bezigen of iets verdraaien, noch dat gij eene misdaad zoudt begaan door de waarheid bedekt te houden, maar wanneer de waarheid niet moet verteld worden, gij haar in uwe eigene ziel zoudet bewaren, of zoudt bepalen tot uw eigen weten en ze niet zeggen. Bewaar haar voor uzelfen of vertel ze alleen als het noodig is, of wanneer plicht het vereischt, dat zij gezegd

worde. Dan kunt gij het vertellen, maar indien het is in betrekking tot het kwade, doet het met rouw in uw hart, dat de omstandigheden en liefde voor de rechtvaardigheid het bekendmaken noodzakelijk maakt. Verlustig u niet in het zeggen of spreken van datgene, wat slecht is, omdat dit een bewijs zoude zijn van een bedorven hart, want de ziel, die zich verlustigt over de wezenlijkheid van het slechte of den val eens naasten, of eens medenatuurgenooten, en zich daarover verblijdt is eene bedorvene ziel en kan geen Heilige der laatste dagen, noch een zoon of dochter van God zijn; iemand, die de bezitter is van zulk een hart kan geen Heilige zijn. Zoo iemand is allesbehalve een Heilige der laatste dagen of een zoon of dochter Gods. Mannen of vrouwen vervuld met den Geest Gods, zullen wanneer zij spreken, de waarheid spreken. Zij spreken die in vriendelijkheid, in barmhartigheid en met liefde, met reine liefde; ten goede en niet ten kwade; en waar zij bespeuren, dat door de waarheid te zeggen, zij het kwade zouden bemerken, bedekken zij haar en zeggen haar in 't geheel niet. Dat is het gedrag, hetwelk het uitwerksel is der rechtvaardigheid en van het karakter, de gedachte of het verstand van eene rechtvaardige ziel. Er is groote ruimte onder de Heiligen der laatste dagen op dit gebied.

Gisteren trof ik een jongen man aan, die pas terug was van eene zending naar de zuidelijke Staten. Ik vroeg hem, hoe hij het gemaakt had op zijn zending. „O”, zeide hij, „ik heb veel genoten”. Hij had twee jaren doorgebracht en zij waren de beste jaren zijns levens, en het was eene onschatbare ondervinding voor hem geweest. Ik vroeg hem of hij vervolging had moeten verduren. „O ja, ik ben in de gevangenis geweest, zelfs voor verscheidene dagen achtereen”. Hij was gewillig te lijden om Jezus en der waarheid wille. Hij had niets verkeerd gedaan of iets om gevangenisstraf of vervolging te verdienen, hij had niets gedaan, om den haat van het volk op te hitsen, doch hij was vervuld van den geest der liefde, den geest zijner zending, en hij predikte het Evangelie van den Heere Jezus Christus, leerende slechts de eenvoudige waarheden aan het volk; maar goddeloosheid was in de harten van sommigen van het volk en zij kwamen in opstand tegen hem, en vervolgden hem en zochten hem te verdrijven uit hun midden en van hen te doen vluchten; en toen zij zagen, dat hij dat niet wilde doen, grepen zij hem aan en wierpen hem in de gevangenis. En hij zeide: „Ik gevoel mij gelukkig er onder en heb geen spijt van deze dingen”. Ik zeide: „Mijn lieve broeder, wilt u de wapenrusting nog aanhouden, nu ge weer te huis zijt? Wilt gij voortdurend dien goeden geest, dien gij op uwe zending genoot, bij u houden?” Hij zeide: „Ik hoop van ja.” *Wordt vervolgd.*

NOTITIE VAN CONFERENTIE. De halfjaarlijksche conferentie der Nederlandsche Zending zal op den 7 Juni te Rotterdam, 73, Linker Rottekade, worden gehouden. Vergaderingen worden gehouden om 10 uur 's voormiddags en 2 en 6 uur 's namiddags.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

GEO. S. SPENCER. 120 Izaak Hubertstraat, Rotterdam.

Een woord tot de Heiligen.

De behoefte aan een tijdschrift, door hetwelk de Heiligen in Nederland in nadere kennis met de doeleinden des Heeren, in betrekking tot Zijn werk in het laatste der dagen, en de meer bijzondere leiding van hen, die Hij geroepen heeft om Zijnen wil aan Zijne kinderen te openbaren, kunnen komen, heeft al lang bestaan. De omstandigheden echter, welke voorheen de uitgave er van, zoo niet onmogelijk, dan toch onraadzaam maakten, zijn veranderd, en *de Ster* maakt thans hare verschijning onder gunstige omstandigheden.

Het is zeker niet noodig, om de broeders en zusters op de vele voordeelen te wijzen, welke hen en de zending als een geheel door de verschijning van dit tijdschrift geworden. Het zij voldoende, om aan te merken, dat, wegens de uitgebreidheid der zending en de verspreide toestand der Heiligen in de verschillende provinciën, er eene groote behoefte aan stichtelijke, van de Kerk uitgaande lectuur is ontstaan, welke hierdoor zal bevredigd worden. En vele, in ongelegen plaatsen wonende Heiligen, die weinig gelegenheid hebben, zich met de zendelingen te onderhouden en de zegeningen van hun meer bevoorrechte broeders en zusters in de vertakkingen te genieten, en zij, die wegens andere omstandigheden van den omgang der leeringen en vermaningen der dienstknechten des Heeren verstoken zijn, zullen nu het voorrecht hebben, in nadere gemeenschap met de werkzaamheden, den toestand en vooruitgang der Kerk te komen.

Dat *de Ster* een lang en voorspoedig bestaan moge hebben en aan alle behoeften moge voldoen, en het licht van de Apostelen en leiders der Kerk door hare stralen iedere woning der Heiligen in Nederland moge binnentreden en de harten der inwoners er van moge verwarmen, verlichten en inspireeren met nieuwe onwankelbare voornemens, om den prijs van het eeuwige leven na te jagen en te behalen, is onze innige wensch.

De Heiligen worden uitgenoodigd om haar hunne hartelijke ondersteuning te geven en hunnen invloed te gebruiken in het verspreiden der *Ster* onder hunne vrienden en bekenden.

Aangekomen.

Ouderling HERMAN VAN BRAAK, van *Ogden*.

Ontslag en benoemingen.

* Ouderling D. J. NIJVELD is van zijne werkzaamheden in de vertakking *Groningen* ontslagen en geroepen om in *Gelderland* te arbeiden.

Ouderling A. W. C. LAU—KEILHOLZ is van zijne werkzaamheden in de vertakking *Amsterdam* ontslagen en geroepen om in de vertakking *Groningen* te arbeiden.

Ouderling W. D. BINGHAM is van zijne werkzaamheden in de vertakking *Arnhem* ontslagen en geroepen om in de vertakking *Amsterdam* te arbeiden.

Ouderling G. J. KRUITBOSCH is van zijne werkzaamheden in de vertakking *Rotterdam* ontslagen en geroepen om in de vertakking *Amsterdam* te arbeiden.

Ouderling RUDOLF JANS is van zijne werkzaamheden in de vertakking *Dordrecht* ontslagen en geroepen om in de vertakking *Rotterdam* te arbeiden.

Ouderling HERMAN VAN BRAAK is geroepen in de vertakking *Dordrecht* te arbeiden.

ARIE V. D. GRAAFF is geroepen om eene zending te aanvaarden, en zal voorloopig op het kantoor te *Rotterdam* werkzaam zijn.

's Werelds Loop.

De Redelijkheid is uit de wereld gereisd.
De Oprechtheid slaapt.
De Vroomheid heeft zich verstoken.
De Gerechtigheid kan den weg niet vinden.
De Helper is niet te huis.
De Liefde ligt kraak.
De Goedaardigheid zit gevangen.
Het Geloof is merkelyk veranderd.
De Deugd loopt te bedelen.
De Waarheid is reeds lang begraven.
Het Crediet is verminderd.
Het Geweten hangt aan den wand.
Het Geduld overwint alles.

Bovenstaande regelen hebben onze opmerkzaamheid getrokken en wij nemen de vrijheid dezelve hier te gebruiken.

De stellige verklaring, van het hedendaagsche Christendom is, dat het Evangelie van Christus in zijne volheid gedurende de laatste achttienhonderd jaren op aarde is geweest en dat hetzelfde tot op heden toe door hen verkondigd wordt.

Men zal genoodzaakt zijn, indien de door de bovenstaande regels beschrevene toestand de vrucht is van de Christelijke leer, te bekennen, dat de leeringen der Christenen negatief en machteloos

zijn om geloof, vertrouwen, rechtvaardigheid en liefde in die mate, als het tot geluk en zaligheid noodzakelijk is, in de harten der menschenkinderen te planten en te vermeerderen.

Christus is de Weg, de Waarheid en het Leven en Hij en de Apostelen leerden aan het volk nederigheid, zachtmoedigheid, zelfverloochening, rechtvaardigheid, barmhartigheid, deugd, waarheid, verdraagzaamheid en liefde jegens allen. Zij predikten eene positieve leer, bekwaam om het menschedom te verlossen en te veredelen. Zie in verband hiermede Eph. 4:12—13; Philip. 2:5—7.

Zekerlijk zal niemand bestrijden, dat deze leeringen rechtvaardig en goddelijk zijn en dat zij alles, wat de Apostelen voorgaven, in zich vertegenwoordigd hebben, namelijk, dat zij voldoende zijn, om degenen, die ze gehoorzamen, zalig te maken — en de wereld te verbeteren.

Het is niet noodig, om ons doel te bereiken, verdere bewijzen, dat de leer, welke Christus verkondigde, positief en niet negatief is, aan te halen. De leer spreekt het best voor zichzelf. En de duidelijke vervulling van: „Alzoo zal mijn woord, dat uit mijnen mond uitgaat, ook zijn: het zal niet ledig tot mij wederkeeren, maar het zal doen, hetgeen dat mij behaagt en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe ik het zende”, in de eerste eeuw onder de bedieningen der Apostelen, levert een onwederlegbaar bewijs van hare echtheid op. Wij laten de getuigenissen van Mosheim en Eusebius hier volgen:

„De oorzaken, die mannen, beroofd van allen menschelijken bijstand, arm en zonder vrienden, niet welsprekend noch geleerd, visscherlieden en tollenaars en bovendien nog *Joden* dat is, menschen, gehaat door alle andere natiën, konden bekwamen om in zulk een korten tijd een groot gedeelte van het menschedom over te halen, om den godsdienst hunner vaders te verzaaken en een godsdienst aan te nemen, welke tegen de natuurlijke neigingen der menschen is, moeten goddelijk geweest zijn. Er moet in de woorden, die zij uitten eene verbazende en goddelijke macht zijn geweest, welke de gedachten der menschen beheerschten.

Hier kan men aan toevoegen wonderen, profetien, het ontdekken van 's menschen geheime plannen, edelmoedigheid te midden van gevaren, verachting voor al de gewone voorwerpen der eerbucht, eene verdragende en opgeruimde verduring van smatten, nog erger dan de dood zelf, en eindelijk een levensgedrag van den reinsten en onbevlektsten aard. Dat de afgezanten van Jezus Christus aldus voor hun werk uitgerust waren, is eene waarheid, volkomen duidelijk en klaarlijklijk. En indien wij veronderstellen, dat zij niet op deze wijze voorbereid zijn geweest, er kan geene verklaring gevonden worden voor eene zoo snelle verbreiding van de Christelijke leer door deze kleine en zwakke schaar. — MOSHEIM. *)

„Aldus onder een celestiaalen invloed en samenwerking, reidden zich de leeringen des Heilands uit, en gelijk de stralen der zón beschenen zij spoedig de geheele wereld. Dadelijk, in overeenstemming met Goddelijke profetie, was de boodschap Zijner geïnspireerde Evangelisten en Apostelen de geheele wereld doorgedragen en hunne woorden tot het uiterste der aarde. Overal in iedere stad of dorp werden kerken opgericht en gevuld met personen uit alle volken. Zij, die door misleiding, welke door hunne vaders hen overgeleverd was, gebonden waren geweest door de oude ziekte van afgodisch bijgeloof, werden nu door de macht van Christus, door de leeringen en wonderen Zijner afgezanten, verlost. (EUSEBIUS schrijvende van het tijdperk tusschen 37—41).

Wanneer het Evangelie van Christus zoo was voortgegaan in macht en reinheid gedurende achttienhonderd jaren, zou men een geheel anderen toestand verwachten te vinden dan de tegenwoordige maatschappij oplevert. Want wij zouden Geloof, Rechtvaardigheid,

*) Uit het Engelsch overgezet.

Liefde en alle deugden in een hoogen graad vinden, eenheid in leeringen, in één woord alle gaven en vruchten des geloofs. En er zou geen verwarring, tweedracht, nijd en twist onder degenen zijn, die voorgeven het Evangelie van Christus — „eenheid” — te verkondigen, en bijgevolg, geen ergernis of aanleidende oorzaak tot ongelooft en wantrouwen. Er zou dan ook geen behoefte aan Socialisme, Anarchisme, Liberalisme enz. zijn, noch zouden de godloochenaars hunne leeringen met zooveel voorspoed kunnen uitbreiden, want de geheele wereld zoude getuige zijn van de macht en van het bestaan der leer van Jezus Christus.

Hoe kunnen onze vrienden, die zeggen dat het Priesterschap — het wezen en de levenskracht van het Evangelie — gedurende de laatste achttienhonderd jaren op aarde is geweest, en de gemeente en Kerk van Christus tot op heden toe geleid heeft, deze groote ongerijmdheid verklaren?

Moet men verstaan, dat het Evangelie de Christenen en de wereld in dezen toestand, waarin zij nu verkeeren, gebracht heeft?

Te zeggen, dat dit niet de vruchten zijn van het Evangelie, en dat hetzelfde in zijne kracht en volkomenheid, zooals in de dagen van Jezus, niet voortdurend op aarde is geweest en niet te vinden is in de verschillende sekten, is, te bekennen, dat de afval gekomen is, dat de verordeningen en inzettingen, die Christus instelde en waarvan Paulus zegt: „Doch al ware het ook dat wij of een Engel uit den hemel u een ander Evangelie verkondigde, dan wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt”, vervallen zijn, en dat de hedendaagsche bedieningen van geene waarde en kracht zijn bij God. En dat, indien men in wil gaan door de enge poort tot den Weg, de Waarheid en het Leven — het Evangelie — de eenige weg daargesteld door onzen grooten Meester — moet, als het niet reeds hersteld is, hersteld worden uit den hemel. Te zeggen, dat het Evangelie van Jezus Christus in zijne volle macht en met al zijne voorrechten altoos op aarde is geweest sedert de dagen der Apostelen, is te bekennen, dat de leeringen van Christus niet positief maar negatief zijn, en dat dezelfde vruchten des geloofs, dezelfde organisatie, in andere woorden, dezelfde Kerk bestaat en in eene van de tegenwoordige sekten te vinden is. En men zoude genoodzaakt zijn, te gelooven in Openbaring, in bediening van Engelen, in Apostelen, Profeten, in Wonderen, Teekenen, Gaven en Zegeningen, want Paulus zegt (I Cor. 12), dat deze het lichaam — de Gemeente of Kerk van Christus — uitmaken, en in Eph. 2:19-22, dat het fundament is gebouwd op Apostelen en Profeten. In Eph. 4 leert hij waartoe Apostelen, Profeten enz. noodig zijn en verklaart, dat zij in de Kerk van Christus zullen zijn, totdat wij allen zullen komen tot de eenheid des geloofs en der kennis van den Zone Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus.

Onze vrienden zeggen, dat deze dingen hebben opgehouden en dat zij niet meer noodig zijn in de Kerk van Christus en tot zaligheid. Wij bekennen, dat zij onder de verschillende sekten

hebben opgehouden, maar wie geeft het recht te zeggen, dat zij niet noodig zijn in de Kerk van Christus; heeft Hij een bevel uitgevaardigd, dat zij zouden ophouden, te zijn? Wij hebben zoo iets nooit gelezen in den Bijbel, en al bestond er geen wetenschap dat zulks eene onmogelijkheid is en nooit plaats heeft gehad, wij zouden het toch wijzer en heilzamer vinden Paulus te gelooven, dan de verwarring van heden ten dage, omdat er duidelijk geschreven staat: „Ik zal u niet oordeelen, maar het woord, dat ik gesproken heb, dat zal u oordeelen”.

Doch het antwoord verwondert ons niet, want de profeten hebben deze dingen voorspeld. Paulus zegt (1 Tim. 4) dat in het laatste der dagen menschen liefhebbers zouden zijn van zichzelf, hebbende eene gedaante van Godzaligheid, maar de kracht derzelve zouden verloochenen. Wij beweren, dat de groote aanleidende oorzaak van ongelooft, verwarring en van den goddeloozen toestand der wereld hierin te vinden is, dat het Christendom de reine en heilige wetten van Christus verlaten heeft en verdichte fabelen is nagevolgd. Paulus beweert in (2 Tim. 4:3-4) „Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leeraars opgären, volgens hunne eigene begeerlijkheden, en zij zullen hun gehoor van de waarheid afwenden en zich keeren tot fabelen.” Zie (2 Petr. 2:1-3). Johannes, toen hij op het eiland Patmos verbannen was, zag eene macht opkomen, welke de geheele aarde verleide. Vele dominé's en geleerden hebben gezien, dat de voorafgaande profetiën reeds lang in vervulling zijn getreden. Wij laten hunne getuigenis hier volgen:

Mosheim in zijne „Kerkgeschiedenis”, zegt van de eerste eeuw na Chr.

„De christelijke bisschoppen vermeederden heilige plechtigheden, om de goedgunstigheid der heidenen te verwerven.”

„En groot gedeelte daarom van de christelijke inzettingen en verordeningen, zelfs in deze eeuw, hadden het aanzien van heidensche verborgenheden.”

„De verhevene eenvoudigheid en majestueuse waardigheid van den christelijken godsdienst, gingen, toen deze wijsgeeren zich het recht veroorloofden, om hunne leerstellingen daarmee te vereenigen, en geloof en vroomheid, onder het bedwang van menschelijke wijsheid te brengen, verloren, of werden ten minste verminderd.”

Van de derde eeuw zegt hij: „Al de beelden van deze eeuw, welke tot ons gekomen zijn, bewijzen, dat eene groote vermeederding van plechtigheden plaats heeft gehad De doop werd tweemaal per jaar in het openbaar aan menschen bediend, die een lange voorbereiding en onderzoek doorstaan hadden Niemand werd tot de heilige doopvont toegelaten, totdat de bezweerder hem door eene plechtige en dreigende formule had vrij verklaard van de slavernij van den vorst der duisternis, en nu tot dienstknecht des Heeren gewijd.”

Hij schrijft van de vierde eeuw: „De christelijke bisschoppen voerden met slechts geringe afwijkingen de verordeningen en inzettingen, door welke de Grieken en Romeinen en andere natiën, eertijds hunnen eerbied jegens hunne verbeelde Goden hadden bewezen, in den christelijken godsdienst in.”

Van de vijfde eeuw: „De bijgeloovige denkbeelden en menschelijke invoeringen, welke den godsdienst al reeds belemmerd hadden, werden merkelijk vermeederd. De hulp van afgestorven heiligen werd door smeekingen door groote scharen verprasgd en niemand bestrafte deze ongerijmde vroomheid.” De geheele christelijke Kerk werd in deze eeuw door deze schandelijke verdichtselen overstelpt.”

De Kerk van Engeland in hare leringen tegen de gevaren der afgoderij zegt: De leeken en geestelijkheid, geleerd en ongeleerd, alle sekten en klassen zijn reeds over acht-

honderd jaren overstelpt geweest door afschuwelijke afgoderij — het hatelijkste voor God en verdoemel kste voor de menschen.”

In Smith's Dictionair van den Bijbel (bladzijde 1637) — het werk is door 63 ge'eerde geestelijken en Godgeleerden goed gekeurd — leest men het volgende: „Wij moeten niet verwachten de Kerk van Christus te zien in hare volkomenheid op aarde. Zij is niet aldus te vinden in de verzamelde overblijfselen van 't Christendom, of nog minder, in eenig enkele dier overblijfselen.”

John Wesley zeide, dat de reden, waarom de buitengewone vruchten des Heiligen Geestes niet langer in de Kerk (in de donkere eeuwen) te vinden waren, „was omdat de liefde van velen koud was geworden en de Christenen opnieuw heideneen waren geworden, en maar eene doode gedaante over hadden.” (Wesley's Works, vol. 7 pages 26—27).

Roger Williams (Picturesque America page 502) weigerde *zijn ambt als herder over de oudste Baptistengemeente in Amerika* langer te behouden, op grond dat er, volgens de voorschriften, geene geordende Kerk op aarde was, noch iemand bekleed met autoriteit om eenige kerkelijke verordening te bedienen; noch kan die er zijn, totdat *nieuwe Apostelen*, op wier komst ik wacht, *door het groote Hoofd der Kerk gezonden zijn.*”

Maar gij, die de oprechtheid liefhebt, word niet ontroerd, want nu is het de welaangename tijd, nu is het de dag der zaligheid. Het licht van de volheid der tijden (Hand. 3:19—20) en de herstelling is reeds hoog aan den hemel gestegen. God heeft Zijn verbond niet vergeten, maar heeft wederom in deze dagen Profeten en Apostelen met dezelfde macht en gaven van vroeger gezonden, om Zijne kinderen te bedienen en hen den weg der zaligheid aan te wijzen. De ure Zijns oordeels is gekomen. De woorden van Johannes (Openbaring 14:6) zijn in vervulling getreden. Het Evangelie is in zijne volheid hersteld, en de getuigenis van Jezus Christus wordt door degenen, die gehoor aan deze roepstem hebben gegeven en zijn wil hebben gedaan, genoten. Dezelfde teekenen, welke kenmerken der echtheid van de Kerk van Jezus Christus in vroegere dagen waren, zijn aanwezig — een wolk van getuigenissen en overvloed van bewijzen voor de juistheid dezer bewering. Zion is gevestigd tot voorbereiding voor de tweede komst van Christus. Jer. 3:14—15; Jesaja 60:3 en 4; Micha 4:1—2. — En koningen zullen tot haren glans gaan. Deze tijding wordt in vervulling van Matth. 24:14: „En dit Evangelie des koninkrijks zal in de geheele wereld gepredikt worden, tot eene getuigenis allen volkeren; en dan zal het einde komen”, in alle oorden der wereld gehoord en zal voortgaan om de ongerechtigheid te ontdekken en de zondaren en dubbelhartigen te verjagen van uit al hunne schuilhoeken en stellingen, opdat zij, die zich niet bekeeren willen „achterwaarts vallen en verbroken en verstrikt en gevangen worden” totdat zij geopenbaard staan voor den rechterstoel des Heeren. Want „ditmaal zullen zij weten dat Ik de Heere ben”. Recht en gerechtigheid zal spoedig het aardrijk bedekken en de aarde zal vol van de kennis des Heeren zijn. Jes. 11.

Door gedeeltelijke vervulling van de woorden van Dan. 2:44 en de herstelling van het Evangelie van Jezus Christus, is — De Redelijkheid in de wereld teruggekomen. De Oprechtheid is wakker. De Vroomheid heeft hare plaats weder ingenomen. De Gerechtigheid ziet weer en oefent hare rechten uit. De Helper is teruggekeerd. De Liefde is gezond. De Goedaardigheid is vrij. Het Geloof is hetzelfde van vroeger. De Deugd heeft vele liefhebbers

gekregen. De Waarheid is opgestaan. Het Crediet is hersteld. Het Geweten is ijverig in het betrachten zijner plichten. En aldus wordt het Geduld beloond.

Een Kenmerk der eerste Christenen,

door B. H. ROBERTS, in „Church & Farm”.

In zijne bijdrage tot de Februari uitgave van de „North American Review” over „Het toekomstige leven en den toestand der menschen daarin”, zegt de Heer Gladstone, betreffende de eschatologie *) van de eerste Christengemeente:

„Over het geheel en betreffende de eerste christelijke Kerk in het algemeen geef ik voor, dat wij haren toestand des gemoeds in betrekking tot eschatologie mogen beschouwen als een zeer gelukkigen toestand, onderscheiden voornaamlijk door eene vereeniging van deze drie bijzondere beginselen: Een rein geloof, een bescheiden zelfbeheersching en een grooten graad van vrijheid voor meening.”

Gelukkige gemeente, indien zoo haar toestand was! Want, wat komt er eindelijk van alle menschelijke overwegingen, omtrent het einde der dingen? Gewoonlijk niets, dan dat wij leeren, dat er geen zoodanig uiteinde is, of, zoo er een zij, wij er niets van kunnen weten. En verder, wat geeft het, daar de slotsom der zaak is, om God lief te hebben en Zijne geboden te onderhouden. En de zuivere en onbevleete godsdienst is deze: De weduwen en weezen bezoeken in hunne verdrukking en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld. „Een rein geloof, een bescheidene zelfbeheersching en een groote graad van vrijheid voor meening.” Allen vereenigd tot een, was het karakter der eerste Christengemeente. Gelukkig als het kenmerk der Christengemeenten door alle eeuwen zoo was gebleven! Welke wreedheid, welke schande, welke tranen, welke bloedvergieting, welke onverstandige omwentelingen waren het menschedom bespaard gebleven, had het maar tevreden geweest met de eenvoudige waarheden door den grooten Nazerener geleerd! En dan, die eenvoudige waarheden waren voldoende. Zij waren in staat, indien stiptelijk nagekomen, om dat karakter te verwerven, hetwelk 's hemels hoogste glorie zoude wegdragen, omdat de uitslag er van is, „de wezenlijke eenheid met God,” welke trouwens het merg der zaligheid is. Er is geloof, rechtvaardigheid en vrijheid in de leeringen der eerste Christenen, als beschreven door den Heer Gladstone, en met eene stipte volbrenging dezer leeringen mag de mensch de toekomst, bekend of onbekend, te gemoet gaan, met de verzekering, dat alles goed met hem is en zal zijn.

Het zijn nooit de eenvoudige beginselen van den Godsdienst geweest, die de moeite, welke deze wereld gekend heeft over Godsdienst, hebben veroorzaakt — het zijn de uitleggingen der menschen over het onbekende en het verborgene — welke aanleiding hebben gegeven tot moeilijkheden. De Schepper alleen kan op Zijnen tijd deze dingen aan Zijne kinderen openbaren. De mensch

*) Leer van den toestand der ziel hiernamaals.

heeft door het zoeken getracht God uit te vinden — het bepaalde willen weten, ook alles omtrent het grenzelooze; en toen hij voldoende geleerd had, om te weten dat God oneindig is, kon hij niet tevreden zijn, om de verborgenheid te eerbiedigen, welke zijne nieuwsgierigheid opgewekt had. Maar hij moest nog zoeken en niet alleen zoeken, maar de slotsom zijner overleggingen — welke ten grootsten deele uit ijdele verbeeldingen bestond — aan anderen opdringen en ze staande houden door de pijnbank en de galg, de duimschroef, door vuur en zwaard; en van daar de gewelddadigheid, wier vermelding alleen den Christen met schaamte voor zulk eene dwaasheid en onverdraagzaamheid vervult

Wat geeft het, hoedanig de omstandigheden mogen zijn, welke het toekomstige leven omgeven — zoo men „een rein geloof heeft, eene bescheidene zelfbeheersching en eenen grooten graad van vrijheid voor meening.” Want wanneer hij deze heeft, heeft hij geloof, gerechtigheid en liefde, en deze bezittende, zal hij waardig zijn, het toekomstige leven te ontvangen, hoedanig de omstandigheden dan ook zijn mogen. Bezit men deze, dan heeft men alles, ofschoon men zij, als niets hebbende. Bezit men deze niet, men heeft niets, ofschoon men alle andere dingen moge bezitten.

Wat geeft het, of de ziel der menschen eene natuurlijke onsterfelijkheid heeft of eene verkregene onsterfelijkheid, door de verzoening van Christus en zijne eigene gehoorzaamheid aan de voorschriften van het Evangelie — wat geeft het, vragen wij? Zoo men rein geloof heeft, gerechtigheid en liefde, zal men deelen in al de gelukzaligheden en glorie van natuurlijke onsterfelijkheid, indien dat de waarheid der zaak is; of indien onsterfelijkheid verkregen is, een rein geloof, bescheidene zelfbeheersching en liefde zal haar met al hare voorrechten verkrijgen, zelfs voor den nederigste van Gods kinderen.

Wat geeft het, of de Messias nu zal komen — voor het einde dezer eeuw — of in de twintigste eeuw, of niet voor een duizend jaren? Als men een rein geloof heeft, bescheidene zelfbeheersching, welke, zooals ik het neem, gerechtigheid is en liefde, zal men gereed zijn den Meester, wanneer of hoe Hij ook kome, te ontvangen; en geen mensch behoeft zich ongerust te maken, over den tijd van die komst, want indien de Meester niet weldra komt tot Hem, zal hij weldra tot Hem gaan, en in ieder geval zal hij hetzelfde resultaat verkrijgen — de mensch zal zijn met Christus.

Dit dan is de hoofdinhoud der zaak — eschatologie is van niet veel beteekenis. Zij zal voor zichzelf zorgen; de hoofdzaak om naar te streven is, gelijk de eerste Christenen deden, „een rein geloof, bescheidene zelfbeheersching en liefde,” het overige moet aan God overgelaten worden.

Utah-Nieuws.

Honderd vijftig leden van het beroemde Mormoonsche Tabernakelkoor, hetwelk op de wereld-tentoonstelling te Chicago zulk een grooten bijval oogste, hebben op den

13 April l.l. eene plezierreis naar California (omtrent 300 uren van Salt Lake City) aanvaard. Zij maakten hunne reis in een specialen trein, bestaande uit 7 slaapwagens, en om de onkosten der reis te dekken, waren arrangementen getroffen, om eene reeks van concerten te geven in de volgende plaatsen; een te Oakland, vijf in San Francisco, een te San Jose en een te Sacramento. De leider van het koor, Prof. E. Stephens, noemt elk dezer concerten een kunstuitslag, en de kritieken der verschillende nieuwsbladen spraken met zeer veel lof aangaande de hooge bekwaamheden van het koor in koorgezang. Een groot zedingswerk werd bij deze gelegenheid gedaan. Prest. Tanner van de Californiazending, was voorspoedig geweest de „Metropolitan Temple” waar het koor gezongen had, voor eene vergadering te verkrijgen, en voor eene menigte van omtrent 2000 personen had Apostel Heber J. Grant, welke voor dit doel naar California was gegaan, de gelegenheid over het onderwerp „Mormonisme” te spreken. Hij koos tot tekst: „de dertien artikelen des geloofs”; en zijne rede maakte eenen zeer gunstigen indruk op de toehoorders. Op den 23 April keerde het koor welbehouden naar Salt Lake City terug, met het bəwustzijn, een goed werk gedaan te hebben.

Sedert Utah een Staat is geworden, en de vrouwen het stemrecht verkregen hebben, alsmede de verkiesbaarheid tot zekere staatsambten, heeft de gouverneur zijn aanstellingsrecht gebruikt en verschillende vrouwen posten aangewezen.

Wij vernemen dat er zich thans in de Brigham Young-Academy te Provo, Utah, 900 studenten bevinden. Deze uitmuntende hoogeschool wordt van jaar tot jaar be'er bezocht. Zij kan tegenwoordig het grootste getal studenten van eenig collegie van den Staat aanwijken. De inrichting dezer school is zeer goed en zij beschikt over een korps van bekwame leeraars.

Aphorismen.

De man van edel karakter put niet alles, wat geschiedt, wijsheid Hij handelt door liefde, niet om liefde; hij vindt behagen in den roem, veracht de schande, en blijft zich steeds gelijk, hetzij hij moet regeeren of gehoorzamen.

* * *

De lessen van ouders, die het tegenovergestelde doen van hetgeen zij zeggen, worden spoedig vergeten. Zij hebben even weinig waarde als de vermaningen van den monnik, die de deugd der eerlijkheid aanprees met een gestolen gans in zijn mouw.

Overleden.

Schuurink, 23 April te Duistervoorde. Ouderling Hendrik Schuurink, geboren 18 Nov. 1850 te Epe, gedoopt 13 Jan. 1888, stierf in het volle geloof des Evangelies.

Johanna Everdiena Weers, dochter van Broeder Johannes Cornelus en Zuster Hendrika Weers, (geb. Rond), geboren te Rotterdam den 30 April 1895, is te Rotterdam den 30 April 1896 overleden.

I N H O U D:

Inleiding	Blz. 1	's Werelds loop	Blz. 9
Predikatie door Pres. J. F. SMITH	„ 3	Een kenmerk der eerste Christenen	„ 14
Notitie van Conferentie	„ 7	Utah-Nieuws	„ 15
Een woord tot de Heiligen	„ 8	Aphorismen	„ 16
Aangekomen	„ 8	Overleden	„ 16
Ontslag en Benoemingen	„ 9		

Uitgave van GEO. S. SPENCER, *Izaäk Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.